

Ođlan ve Ay Yunusu

Ebru Mina TOMURCUK

Ođlan ve Ay Yunusu

Ebru Mina TOMURCUK

Leo penceresinin kenarında oturmuş, büyük gümüş ayın okyanusun üzerinde yükselişini izliyordu. Mavi pijamasında, tıpkı yukarıda parıldayan gerçek yıldızlar gibi küçük beyaz yıldızlar vardı. Burnunu cama dayayıp fısıldadı: "Keşke o ay ışığında yüzebilseydim." Dışarıdaki dalgalar parıldayıp ışıltıyor, sanki ona sesleniyorlardı.

Aniden suyun üzerinde yumuşak bir ışık dans etti. Leo daha yakından baktı ve ay ışıklarının arasından atlayan bir yunus gördü! Gümüş-mavi derisi bir fener gibi parlıyor, alnında hilal şeklinde bir işaret ışıldıyordu. Kuyruğunu çevirip havaya küçük yıldızlar saçtı ve parıldayan turkuaz gözlerle doğrudan Leo'ya baktı. "Hadi gel!" der gibiydi.

Leo sessizce dışarı çıktı, çıplak ayakları kumda serindi. Yunus sığ sularda bekliyordu, karnı soluk ve ısıldıyordu. "Ben Luma," dedi cıvıdayarak. "Sırtıma çık!" Leo onun pürüzsüz sırtına sımsıkı tutundu ve okyanusa süzıldüler. Su sıcak ve karıncalandırıcıydı, her dalgacık ışıkla parlıyordu. "Nereye gidiyoruz?" diye sordu Leo, kalbi heyecanla çarpıyordu.

Luma daha hızlı yüzdü ve deniz parlamaya başladı. Dalgaların altında su altı yıldızları gibi küçük mavi ışıklar titreşiyordu. "Bunlar denizyıldızı ışıkları," dedi Luma. "Yalnızca geceleri parlar." Leo, parlayan balıklardan oluşan bir sürünün yanından gümüş izler bırakarak geçtiğini görünce soluğu kesildi. "Bu bambaşka bir dünya gibi!" diye haykırdı. Luma neşeli, cıvıl cıvıl bir sesle güldü.

Sonra Luma, Leo'yu gizli bir mağaraya götürdü. Duvarlar ay ışığını yansıtan parıltıyan deniz kabuklarıyla kaplıydı. "Birine dokun," dedi Luma. Leo usulca bir kabuğa dokundu ve kabuk yumuşak, çınlayan bir melodi çaldı. Kısa süre sonra bütün kabuklar birlikte şarkı söylüyordu. Leo ellerini çırpı. "Bu şimdiye kadarki en güzel keşif!" diye bağırdı ve sesi mağarada yankılandı.

Mağaradan çıkıp geniş, açık bir denize yüzdüler. Luma yükseğe sıçradı ve Leo sımsıkı tutundu. Bir an yıldızların arasında uçuyorlardı! Gökyüzü parlak, ısıltılı ışıklarla doluydu ve aşağıdaki okyanus gökyüzünün aynasıydı. "Neredeyse yıldızlara dokunabiliyorum!" diye güldü Leo. Luma başını salladı. "Yıldızlar bizim dostlarımızdır," dedi.

Luma, Leo'ya karanlıkta parlayan gizli bir yosun bahçesi gösterdi. "Şunu izle," dedi ve küçük aylar gibi yukarı süzülen baloncuklar üfledi. Leo de baloncuklar üfledi ve baloncuklar küçük parıltılara dönüşerek patladı. "Sıra sende!" dedi Luma. Leo büyük bir baloncuk üflemeye çalıştı ama baloncuk burnunda patladı. İkisi de kıkırdadı.

Sonra Luma sessizleřti. "Sana gstermek istediđim bir řey var," dedi. Suyun durgun ve karanlık olduđu bir yere yzdd. "Ařađı bak," diye fısıldadı. Leo derinliđe baktı. ok ařađıda, gizli bir mesaj gibi parlayan tařlardan oluřan bir halka grd. "Bu ne?" diye sordu. "Yıldızların haritası," dedi Luma. "Gizli hazinelere giden yolu gsterir."

Leo biraz korktu. Karanlık su çok derin görünüyordu. Ama Luma onu usulca dürttü. "Endişelenme," dedi. "Birlikte gideceğiz." Aşağı daldı ve Leo tutundu. Parlayan taşlar daha da parladı ve kısa süre sonra parıltıyan kristallerle dolu bir mağaradaydılar. "Vay canına!" diye fısıldadı Leo. "Çok güzel!"

Kristal mağaranın içinde Leo kendi yansımasını binlerce parıldayan parçada gördü. "Bak, Luma!" dedi. "Kendimi görebiliyorum!" Luma gülümsedi. "Kristaller sana kim olduğunu gösterir," dedi. "Meraklı ve cesur biri." Leo gurur duydu. Sonra mağaranın zemininde küçük, parlak bir taş fark etti. "Bunu saklayabilir miyim?" diye sordu. Luma başını salladı. "Macaranın bir hatırası."

Yukarı doğru yüzerlerken gökyüzü aydınlanmaya başladı. "Gece neredeyse bitti," dedi Luma yumuşak bir sesle. "Ama gitmeden önce bir sürprizim daha var." Leo'yu suyun yüzen ışıklarla dolu olduğu sessiz bir lagüne götürdü. "Bunlar ay denizanaları," dedi. "Yalnızca ay dolunay olduğunda ortaya çıkarlar." Leo onların parlayıp nabız gibi attığını izledi. "Dans eden lambalar gibiler!"

Leo esnedi. "Sanırım eve dönme zamanım geldi," dedi. Luma başını salladı. "Ama unutma," dedi, "okyanus her zaman senin için burada. Ben de öyle." Kıyıya yaklaştı ve Leo sırtından indi. "Teşekkürler, Luma," dedi. "Bu şimdiye kadarki en güzel geceydi." Luma eline burnunu sürttü. "İyi geceler, Leo. Denizi hayal et."

Leo odasına sessizce döndü, pijaması hâlâ deniz suyuyla nemliydi. Yatağına girip parlak taşı elinde tuttu. Pencereden, Luma'nın son bir kez sıçradığını gördü; solan yıldızlara karşı gümüş bir yay çizdi. Leo gülümsedi ve gözlerini kapadı. Hayal gücünü kullandığında yeni bir maceraya çıkabileceğini biliyordu.

Sabah Leo'nun annesi sordu: "İyi uyudun mu?" Leo başını salladı. "Harika bir rüya gördüm," dedi. "Luma adında bir yunusla yüzdüm." Annesi gülümsedi. "Kulağa büyü geliyor." Leo komodinin üzerindeki taşa baktı. "Öyleydi," dedi. "Ve bence gerçektir."

O gece Leo yine penceresinin kenarında oturdu. Aya baktı ve gülümsedi. Luma'nın dışarıda, ay ışığında yüzdüğünü biliyordu. Ve hayal kurduğunda ona katılabileceğini biliyordu. "Yakında görüşürüz, Luma," diye fısıldadı. Dalgalar yanıt olarak parıldadı.

O günden sonra Leo geceleri hiç yalnız hissetmedi. Yıldızlar onun dostlarıydı ve okyanus sırlarla doluydu. Hayal gücünü kullanmanın şaşırtıcı keşiflere yol açabileceğini öğrendi. Ve her gece uyumadan önce fısıldadı: "Ay parlaktır, yıldızlar özgür, ve yunus parıldayan denizde bekler."